ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ ΘΕΣΕΩΝ - POSITION PAPER

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΕ) 2025/40 ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ (PPWR) ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ο PPWR εφαρμόζεται τύποις από τις 12 Αυγούστου 2026, χωρίς όμως να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία επικύρωσης και ενσωμάτωσης της. **Ο στόχος του είναι σωστός και η ΚΕΕΕ τον στηρίζει.** Το πρόβλημα είναι ότι οι επιχειρήσεις καλούνται να συμμορφωθούν ενώ λείπουν ακόμη κρίσιμες εκτελεστικές και κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, ιδίως για τη σήμανση και την ανακυκλωσιμότητα. Για μια χώρα όπου σχεδόν 95 στις 100 επιχειρήσεις απασχολούν έως 9 εργαζόμενους, αυτό δεν είναι τεχνική λεπτομέρεια. Είναι ζήτημα επιβίωσης στην ενιαία αγορά.

Η ΚΕΕΕ συντάσσεται με τη θέση των Eurochambres και ζητά:

1. **Stop-the-clock:** στοχευμένο τροποποιητικό κανονισμό που μεταθέτει τις υποχρεώσεις του PPWR κατά τουλάχιστον δύο έτη.
2. **Προτεραιότητα στη δευτερογενή νομοθεσία,** με δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα για σήμανση, ανακυκλωσιμότητα και μεθόδους ελέγχου PFAS.
3. **Στοχευμένη απλοποίηση** στην τεχνική τεκμηρίωση, στις αναφορές, στην αξιολόγηση συμμόρφωσης, στην ανακυκλωσιμότητα και στην επαναχρησιμοποίηση.
4. **Ολοκλήρωση της αναστολής του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου EPR** (COM(2025) 982), που εκκρεμεί στο Συμβούλιο.

Ο στόχος είναι σωστός. Το χρονοδιάγραμμα δεν είναι.

1. Τι έχει γίνει μέχρι σήμερα

Ο Κανονισμός (ΕΕ) 2025/40 τέθηκε σε ισχύ τον Φεβρουάριο του 2025 και εφαρμόζεται από τις 12 Αυγούστου 2026, αντικαθιστώντας την Οδηγία 94/62/ΕΚ. Εισάγει απαιτήσεις για τον σχεδιασμό και την ανακυκλωσιμότητα, το ανακυκλωμένο περιεχόμενο, την ελαχιστοποίηση της περιττής συσκευασίας, την επαναχρησιμοποίηση και την εναρμονισμένη σήμανση, καθώς και περιορισμούς ουσιών, μεταξύ αυτών των PFAS στις συσκευασίες που έρχονται σε επαφή με τρόφιμα.[1]

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει κάνει σημαντική δουλειά για να στηρίξει την εφαρμογή. Εξέδωσε κατευθυντήριες γραμμές για οικονομικούς φορείς και κράτη-μέλη και, στις 3 Αυγούστου 2026, Συχνές Ερωτήσεις σε όλες τις επίσημες γλώσσες.[2] Αναγνώρισε επίσης νωρίς το βάρος για τις επιχειρήσεις που πουλούν σε άλλα κράτη-μέλη: στις 10 Δεκεμβρίου 2025 πρότεινε την αναστολή, έως την 1η Ιανουαρίου 2035, της υποχρέωσης ορισμού εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου για τη Διευρυμένη Ευθύνη Παραγωγού (EPR).[3]

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έφερε το θέμα στην Ολομέλεια. Στις 16 Σεπτεμβρίου 2026 συζητήθηκε ο αντίκτυπος του PPWR στις ΜμΕ, στο διοικητικό βάρος και στην ενιαία αγορά, και εκκρεμεί ψήφισμα.[4] Είναι η κατάλληλη στιγμή για να ακουστεί η φωνή των μικρών επιχειρήσεων.

Η βάση υπάρχει. Αυτό που λείπει είναι ο χρόνος να χτιστεί πάνω της.

2. Γιατί η εφαρμογή σήμερα δημιουργεί πρόβλημα

Οι επιχειρήσεις καλούνται να εφαρμόσουν ένα πλαίσιο που δεν έχει ολοκληρωθεί. Τα Eurochambres το έθεσαν ευθέως προς την Εκτελεστική Αντιπρόεδρο της Επιτροπής: η τεχνική αρχιτεκτονική για την απόδειξη της συμμόρφωσης παραμένει ελλιπής, ενώ οι υποχρεώσεις ισχύουν ήδη.[5] Λείπουν πράξεις για τους κανόνες σήμανσης και τις απαιτήσεις ανακυκλωσιμότητας.[6]

Το αποτέλεσμα είναι νομική αβεβαιότητα, ακόμη και για όποιον θέλει καλόπιστα να συμμορφωθεί. Και ο κίνδυνος μιας επιχείρησης να σχεδιάσει και να τυπώσει τις συσκευασίες της δύο φορές: μία σήμερα, και μία όταν εκδοθούν οι τελικές προδιαγραφές. Για μια μεγάλη εταιρεία αυτό είναι κόστος. Για μια μικρή, με μικρές παραγωγικές σειρές και αποθέματα, μπορεί να είναι λόγος να σταματήσει να εξάγει.

Δεν μπορεί να ζητείται συμμόρφωση με κανόνες που δεν έχουν ακόμη γραφτεί.

3. Η ελληνική πραγματικότητα

Σύμφωνα με το SME Country Fact Sheet 2025 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οι πολύ μικρές επιχειρήσεις (έως 9 εργαζόμενοι) αντιστοιχούσαν το 2024 στο 94,5% των επιχειρήσεων του μη χρηματοπιστωτικού επιχειρηματικού τομέα στην Ελλάδα.[7] Αυτές οι επιχειρήσεις δεν έχουν τμήμα κανονιστικής συμμόρφωσης. Ο ιδιοκτήτης είναι συχνά και ο υπεύθυνος παραγωγής, πωλήσεων και λογιστηρίου.

Το πιο καθαρό παράδειγμα έρχεται από το ηλεκτρονικό εμπόριο. Επιμελητήρια-μέλη της ΚΕΕΕ, όπως το Επιμελητήριο Καστοριάς, μας μεταφέρουν ότι μια ελληνική επιχείρηση που στέλνει προϊόντα απευθείας σε καταναλωτές άλλης χώρας θεωρείται «παραγωγός» στη χώρα προορισμού. Χωρίς κατώτατο όριο και ανεξάρτητα από το μέγεθός της. Πρέπει να εγγραφεί σε ξεχωριστό εθνικό μητρώο σε κάθε αγορά, να συμβληθεί με τοπικό σύστημα, να δηλώνει ποσότητες κάθε υλικού (από το

χαρτοκιβώτιο μέχρι την ταινία), να πληρώνει εισφορές και, κατά τον Κανονισμό, να ορίσει εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο.

Τα Eurochambres σημειώνουν ότι για πολλές ΜμΕ το κόστος αυτό υπερβαίνει την εμπορική αξία της διασυνοριακής δραστηριότητας.[6] Το αποτέλεσμα δεν είναι λιγότερη συσκευασία. Είναι λιγότερες ευρωπαϊκές πωλήσεις από μικρές επιχειρήσεις και περισσότερος χώρος για μεγάλες πλατφόρμες και πωλητές εκτός ΕΕ. Ουσιαστικά αναιρείται το όφελος που επετεύχθη με την επιβολή τέλους στις αγορές αγαθών από τρίτες χώρες.

Η μικρή επιχείρηση δεν είναι το πρόβλημα της ενιαίας αγοράς. Είναι η ίδια η ενιαία αγορά.

4. Η θέση της ΚΕΕΕ

Η ΚΕΕΕ συμμετέχει στις ομάδες εργασίας των Eurochambres για τον PPWR μαζί με τα εθνικά Επιμελητήρια των άλλων κρατών-μελών και συντάσσεται με την κοινή τους θέση, όπως διατυπώθηκε στην επιστολή της 22ας Ιουλίου 2026 και στην ανακοίνωση της 12ης Αυγούστου 2026.[5][6]

Πρώτον, stop-the-clock. Επειδή ο Κανονισμός εφαρμόζεται ήδη, η λύση δεν είναι μια απλή «αναβολή». Χρειάζεται στοχευμένος τροποποιητικός κανονισμός, με πρόταση της Επιτροπής και ταχεία διαδικασία σε Κοινοβούλιο και Συμβούλιο, που να μεταθέτει τις υποχρεώσεις κατά τουλάχιστον δύο έτη. Το προηγούμενο υπάρχει: η ίδια λογική εφαρμόστηκε πρόσφατα στην εταιρική αναφορά βιωσιμότητας. Μέχρι τότε, οι επιχειρήσεις που ενεργούν καλόπιστα χρειάζονται σαφή καθοδήγηση ώστε να μην εκτίθενται σε κυρώσεις για κενά που δεν δημιούργησαν.

Δεύτερον, οι πράξεις που λείπουν. Σαφές και δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα, με προτεραιότητα στη σήμανση, στις απαιτήσεις και τις μεθόδους αξιολόγησης της ανακυκλωσιμότητας και στις μεθόδους ελέγχου και συμμόρφωσης για τα PFAS.

Τρίτον, στοχευμένη απλοποίηση. Ακόμη και με περισσότερο χρόνο, η πολυπλοκότητα μένει. Τα Eurochambres έχουν καταθέσει πάνω από 60 προτάσεις απλούστευσης για τεχνική τεκμηρίωση, αναφορές, αξιολόγηση συμμόρφωσης, ανακυκλωσιμότητα και επαναχρησιμοποίηση.[5]

Τέταρτον, η αναστολή του αντιπροσώπου. Η πρόταση COM(2025) 982 είναι το πιο άμεσο και ώριμο μέτρο ανακούφισης για τις μικρές επιχειρήσεις που πουλούν σε άλλα κράτη-μέλη. Τα Eurochambres καλούν το Συμβούλιο να επαναλάβει τις διαπραγματεύσεις.[6] Η ΚΕΕΕ ζητά το ίδιο, και από την ελληνική κυβέρνηση να στηρίξει ενεργά την ολοκλήρωσή της.

Πέμπτον, μία πόρτα αντί για είκοσι επτά. Ως επόμενο βήμα, η ΚΕΕΕ προτείνει ενιαίο ψηφιακό σημείο εγγραφής και δήλωσης EPR για πωλήσεις εξ αποστάσεως, κατά το πρότυπο του μηχανισμού OSS για τον ΦΠΑ, και απλουστευμένο καθεστώς για τις

πολύ μικρές επιχειρήσεις. Αν ο ΦΠΑ μπόρεσε να αποκτήσει ένα σημείο εξυπηρέτησης για όλη την Ευρώπη, μπορεί και η ανακύκλωση.

Απλούστευση δεν σημαίνει λιγότερη φιλοδοξία. Σημαίνει κανόνες που εφαρμόζονται.

5. Τι ζητάμε από τους Έλληνες ευρωβουλευτές

1. Να στηρίξουν την ενσωμάτωση των παραπάνω θέσεων στο ψήφισμα της διαδικασίας 2026/2878(RSP), ιδίως το αίτημα για stop-the-clock και την ολοκλήρωση της αναστολής του αντιπροσώπου.
2. Να υποστηρίξουν ταχεία διαδικασία για τον τροποποιητικό κανονισμό, μόλις κατατεθεί.
3. Να θέσουν γραπτή ερώτηση στην Επιτροπή για το χρονοδιάγραμμα των εκκρεμών πράξεων και την πρόθεσή της να προτείνει stop-the-clock.
4. Να συναντηθούν με το Γραφείο Βρυξελλών της ΚΕΕΕ, που μπορεί να τους τροφοδοτεί με συγκεκριμένα παραδείγματα από ελληνικές επιχειρήσεις όλων των περιφερειών.

Η ΚΕΕΕ στηρίζει τη μετάβαση σε βιώσιμα μοντέλα συσκευασίας και παραγωγής. Ζητά μόνο να γίνει με κανόνες που μια επιχείρηση πέντε ατόμων στην Καστοριά ή στη Σάμο μπορεί να εφαρμόσει χωρίς να εγκαταλείψει την ευρωπαϊκή αγορά. Το ζήτημα δεν είναι κομματικό. Αφορά κάθε ευρωβουλευτή που εκπροσωπεί την Ελλάδα.

Η πράσινη μετάβαση θα γίνει με τις μικρές επιχειρήσεις ή δεν θα γίνει.

Εκπροσώπηση της ΚΕΕΕ στα Eurochambres:
Ιωάννης Βουτσινάς, Πρόεδρος Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδος, Νόμιμος Εκπρόσωπος.
Αριστοτέλης Μπασδάνης, Πρόεδρος Επιμελητηρίου Μαγνησίας, Αναπληρωτής Εκπρόσωπος.

Επιμέλεια:

Ινστιτούτο Ερευνών και Μελετών της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδος (ΙΕΜΕ ΚΕΕΕ)

Γραφείο Βρυξελλών της ΚΕΕΕ

Πηγές

[1] Κανονισμός (ΕΕ) 2025/40 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις συσκευασίες και τα απόβλητα συσκευασίας, ΕΕ L, 22.1.2025.

[2] Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ΓΔ Περιβάλλοντος, Guidelines on the implementation of Regulation (EU) 2025/40, C(2026) 3702 (Μάρτιος 2026)· FAQ on the Packaging and Packaging Waste Regulation, 3.8.2026.

[3] Ευρωπαϊκή Επιτροπή, COM(2025) 982, 10.12.2025, πρόταση κανονισμού για την αναστολή των κανόνων ορισμού εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου EPR για μπαταρίες και συσκευασίες.

[4] Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Legislative Observatory, 2026/2878(RSP), The impact of the implementation of the PPWR on SMEs, its administrative burden and challenges for the European Single Market, συζήτηση στην Ολομέλεια 16.9.2026.

[5] Eurochambres, Επιστολή του Προέδρου Vladimír Dlouhý προς την Εκτελεστική Αντιπρόεδρο Teresa Ribera για την αναβολή του PPWR, Βρυξέλλες, 22.7.2026.

[6] Eurochambres, New EU packaging rules contradict competitiveness and single market policy objectives, ανακοίνωση, 12.8.2026.

[7] Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ΓΔ Εσωτερικής Αγοράς, Βιομηχανίας, Επιχειρηματικότητας και ΜμΕ, 2025 SME Country Fact Sheet: Greece.